

relsesgrænserne for små, mellemstore og store virksomheder fremgår af lovens § 7, stk. 2. Statslige aktieselskaber og børsnoterede virksomheder skal dog uanset størrelse følge de strengere krav til regnskabsaflæggelsen i regnskabsklasse D. Efter byggekloksmodellen kan en virksomhed altid vælge at følge højere krav end dem, som den i det mindste skal følge.

Ligesom det var tilfældet med den tidligere årsregnskabslov, stiller den gældende årsregnskabslov, som trådte i kraft den 1. januar 2002, flere krav til regnskabsaflæggelsen end nødvendigt efter EU-direktiverne. I visse tilfælde kan dette anses for rimeligt af hensyn til regnskabsbrugere. I andre tilfælde står regnskabsbrugernes interesse i at kunne få oplysningerne ikke mål med regnskabsaflæggers byrde ved at skulle fremskaffe oplysningerne.

Kravene til regnskabsaflæggelsen varierer som nævnt ovenfor, afhængig af virksomhedens størrelse. De gældende størrelsesgrænser i årsregnskabslovens § 7, stk. 2, for små, mellemstore og store virksomheder er betydelig strammere end krævet i EU-direktiverne. Dette har hidtil været begrundet i den danske erhvervsstruktur med mange små virksomheder. De nuværende danske størrelsesgrænser er baseret på direktivgrænser fra 1994. Direktivgrænserne er imidlertid inflationsjusteret to gange siden da, senest ved Rådets direktiv 2003/38/EF af 13. maj 2003 om ændring af direktiv 78/600/EØF om årsregnskaberne for visse selskabsformer med hensyn til de beløb, der er udtrykt i euro. Ved at operere med lavere beløbsgrænser end direktivets grænser risikerer man imidlertid at pålægge nogle danske virksomheder en ekstra administrativ byrde, som ikke findes tilsvarende i de lande, vi konkurrerer med. Derved kan de danske virksomheder stilles dårligere i konkurrencen. Derfor foreslås det nu, at beløbsgrænserne for små og mellemstore virksomheder forhøjes, så de svarer til de nye direktivgrænser.

Virksomhederne i regnskabsklasse B (små virksomheder) udgør omkring 110.000 virksomheder, svarende til omkring 95 % af alle de virksomheder, som har pligt til at aflægge årsrapport efter årsregnskabsloven. Ved at harmonisere størrelsesgrænserne for små, mellemstore og store virksomheder med direktivets størrelsesgrænser kan der opnås en mærkbar regelforenkling. Forslaget indebærer således, at omkring 1.600-1.700 virksomheder - svarende til 1/3 af de mellemstore virksomheder - vil rykke ned fra regnskabsklasse C (mellemstore og store virksomheder) til regnskabsklasse B (små virksomheder), hvorved de vil blive omfattet af færre og enklere krav til regnskabsaflæggelsen.

Endvidere kan en række oplysningskrav og krav om anvendelse af særlige regnskabsmetoder - metoder til indregning og måling - med fordel lempes for navnlig små og mellemstore virksomheder. Disse krav, som tilsammen medfører administrative byrder for virksomhederne, kan med fordel sløjfes i de tilfælde, hvor offentlighedens interesse i oplysningerne kan anses for relativt beskeden. Dette vil ikke mindst være til gavn for nye virksomheder, der vil blive mødt med færre lovkrav, når de skal sætte sig ind i reglerne om aflæggelse af årsrapport.

2.2.2. Indhold

Med lovforslaget flyttes nogle krav fra regnskabsklasse B (små virksomheder) op i regnskabsklasse C (mellemstore og store virksomheder), således at små virksomheder fremover kan undlade at opfylde de pågældende krav. Det gælder f.eks. kravet i årsregnskabslovens § 65 om, at virksomheden skal give oplysning om nettoomsætningens fordeling på aktiviteter og geografiske markeder - såkaldte segmentoplysninger - hvis disse aktiviteter afviger indbyrdes. Oplysningerne kan dog efter de gældende regler undlades, hvis de kan volde betydelig skade for virksomheden. Kravet om segmentoplysninger kan medføre store vanskeligheder ved regnskabsadministrationen for små virksomheder samtidig med, at værdien af disse oplysninger må anses for relativt beskeden for regnskabsbrugere. På denne baggrund forekommer det hensigtsmæssigt at flytte kravet til regnskabsklasse C.

Lovforslaget indeholder tillige nogle lempelser for mellemstore og store virksomheder (regnskabsklasse C). Som eksempel herpå kan nævnes de særlige krav om segmentoplysninger for store virksomheder i årsregnskabslovens § 88 og § 96, stk. 1. Disse krav flyttes med ændringer til regnskabsklasse D, således at de fremover kun gælder for børsnoterede virksomheder og statslige aktieselskaber.

Desuden indeholder lovforslaget nogle præciseringer af de gældende bestemmelser i årsregnskabsloven. Det har f.eks. givet anledning til tvivl, om en modervirksomhed, som undlader at aflægge koncernregnskab, skal aflægge årsregnskab efter reglerne for regnskabsklasse C, eller den kan nøjes med at følge regnskabsklasse B, hvis modervirksomheden opfylder størrelseskriterierne for regnskabsklasse B. Det præciseres nu med den foreslåede ændring af årsregnskabslovens § 7, stk. 4, at modervirksomheden i den nævnte situation kan aflægge årsregnskab efter reglerne i regnskabsklasse B.

Forslagene til regelforenkling for virksomhederne opregnes nedenfor i afsnit 2.2.2.1. - 2.2.2.3.